

[Landbrugsministeren.]

som indkom gennem Margarineafgiften, fordelt dels i Form af Kort til mindre bemidlede, dels som direkte Hjælp til de arbejdsløse. Nu tager man de tre Fjerdedele af Beløbet og deler det ud fortrinsvis til de større Landmænd, og det samtidig med at saa godt som alle Priser paa Forbrugsvarer, paa Landbrugsvarer er steget siden i Fjor, da vi gennemførte Forliget med Venstre. Det forekommer mig noget mærkeligt, at Venstre nu indtager dette Standpunkt. I Fjor var Venstre enigt med os i, at de Priser, vi dengang opnaaede igennem Kornlov, Smørlov o. s. v., var nogenlunde forsvarlige, og at det næste, man skulde foretage sig til Forbedring af Landbrugets Økonomi, var at nedsætte Rentebyrden. Nu et Aar senere, efter at saa godt som alle Priser paa Landbrugsprodukter, lige fra Korn, Flæsk, Kød o. s. v., er gaaet op, kommer man og forlanger en højere Afgift paa Margarine, og at hele Beløbet, eller i alt Fald de $\frac{3}{4}$ af det, skal udbetales direkte til Landmændene i Modsætning til i Fjor, da det gik til de arbejdsløse.

Naar man ser paa Ændringsforslagets Betydning for Smørforbruget her i Landet, tror jeg ikke det fjerneste paa, at der er Mulighed for at stimulere Smørforbruget i de Maaneder, da det kan være ønskeligt af Hensyn til vor Eksport. Der vil alligevel være en saa overordentlig stor Forskel paa Prisen paa Margarine og Smør, at den fattigste Del af Befolkningen ikke vil være i Stand til at sætte sit Forbrug af Smør saa stærkt op, at det faar nogen nævneværdig stimulerende Betydning. Hvis man vil naa til et øget Smørforbrug her i Landet af nogen Betydning, er der efter min Mening ingen anden Vej at gaa end at nedsætte Smørprisen, følge Verdensmarkedet, saa Priserne bliver saa lave, som de f. Eks. blev i Fjor; saa er der Udsigt til, at man kan stimulere Forbruget herhjemme, formindskede Tilførselen til det engelske Marked og derved hæve Priserne paa langt den største Del af vor Smørproduktion. Derfor, vil man se paa Ændringsforslaget her baade ud fra et Forbrugerstandpunkt og et Landbrugerstandpunkt, vil man se, at det er i høj Grad forkert.

Det, Striden staar om nu, det, der skal afgøres ved Afstemningen, er, om man vil bibeholde den Ordning, at den velhavende Del af Befolkningen skal betale Smør med en rimelig Pris, saa at Landmændene herhjemme faar en halv Snes Millioner Kroner mere, end de ellers vilde faa, og at man

nogenlunde bevarer Sikkerheden for, at man ved at billiggøre Smørret i de vanskelige Maaneder kan undgaa et Sammenbrud med Hensyn til Overpriserne paa det engelske Marked som det, vi havde sidste Sommer. Det er det, der indeholdes i Regeringens Forslag. Det, der indeholdes i Ændringsforslaget i Modsætning hertil, er, at den fattigste Del af Befolkningen skal betale de større Landmænd 15 Mill. Kr., og at man ikke ved disse Bestemmelser har Udsigt til at kunne undgaa det Sammenbrud paa det engelske Marked, som vi maaske vil staa over for, naar man ikke formindsker Eksporten til England.

Den ærede Ordfører (Johs. Clausen), udtalte, at alle sikkert var enige om, at Smørafgiften er rigtig, forsvarlig og nødvendig, og jeg kan give min Tilslutning til denne Udtalelse. Men naar det ærede Medlem har den Opfattelse, maa det ærede Medlem ogsaa ønske at opretholde en Ordning, som giver Mulighed for, at der betales rimelige Priser for Smørret, hvilket betyder, at han maa frafalde de Ændringer, som Flertallet har foreslaaet. Ellers bliver Resultatet, at den Fordel, Landbruget hidtil har haft af Smørordningen, den Fordel, det kan faa ved Regeringens Forslag, fratages Landmændene, og det er, som det ærede Medlem sagde, urigtigt, uforsvarligt og ganske unødvendigt.

Ordføreren (Johs. Clausen): De fremsatte Udtalelser opfordrer ikke stærkt til Diskussion, men der er alligevel enkelte Bemærkninger, der ganske vist ikke er af særlig saglig Art, som jeg maa sige lidt til.

Den højtærede Landbrugsminister mener, at det er vanskeligt at erhverve Smør i Henhold til Ændringsforslagets § 3, Punkt 2. Det er ganske sikkert ikke rigtigt. Der gives en Adgang, som sikkert vil blive brugt, naar Smørprisen er lav og Afgiften paa Margarinen er stor. Jeg kan henvise til en vis Periode i Fjor, da Prisen var lav, og da der sikkert blev spist meget Smør. Denne Mulighed har vi ikke villet afskære. Jeg tror bestemt, at Landbrugsministerens Betragtning ikke holder Stik. Landbrugsministeren sagde, at de to Partier havde stillet et Forslag, som han gav Betegnelsen kynisk. Jeg gad nu gerne vidst, hvad det Ord kan passe paa i det Ændringsforslag, som her er stillet. Om Ændringsforslagets § 1, Punkt 1, er vi fuldt ud enige, og den højtærede Landbrugsminister tiltraadte endda med en lidt kraftig Motivering Nødvendigheden og Betimeligheden af, at vi fik en Afgift paa Smør her i